

Yönetmen: Randal Kleiser

Senaryo: Jim Jacobs, Warren Casey

Oyuncular: John Travolta (Danny Zuko), Olivia Newton-John (Sandy Olsen)

1978 / ABD / İngilizce / 110'

Grease alışık olduğumuz bir hikayeyi önümüze sunuyor: gençlik aşkı. Yaz tatili boyunca daha önce hiç yaşamadıkları bir aşkı tadan Danny ile Sandy tatil bitince ayrılmak zorunda kalırlar. Fakat Sandy daha önce yaşadığı Avustralya'ya dönmek istemez ve ABD'de bir liseye kayıt yaptırır. Şans eseri, bu lise Danny'nin okumakta olduğu lisedir. Ne yazık ki Sandy yazın büyük bir aşk yaşadığı Danny'i fazlasıyla değiştirmiş bulur. Onun tanıdığı Danny'nin yerine aylaklar çetesiyle takılan, kötü şöhrete sahip, ele avuca sığmaz bir serseri gelmiştir.

1978 yapımı olan filmin hikayesi 1950'lerde geçiyor. Film boyunca gençlik aşklarını bir kenara bırakacak olursak 1950'lerin okul ortamına, gençler arasındaki çatışmalara ve gençlerin giderek güçlenen arkadaşlıklarına tanık oluyoruz. Biraz daha özele inecek olursak filmde çete savaşları, araba yarışları, okul baloları gibi unsurlar da bulunuyor. Bunların genelde Amerikan gençlik filmlerinde görmekten usandığımız öğeler olduğunu söylemek mümkün. Fakat *Grease*'in bu öğelerin tamamını biraraya getiren ilk birkaç film arasında olması hasebiyle kendine özgü bir orijinalliğinin bulunduğunu ve bu orijinalliğin sonraki dönem gençlik filmlerine yadsınamaz bir etkisi olduğunu düşünüyorum. Özellikle filmin kendine has yönlerinden olan rengarenk kostümler, akıllı almaz saç modelleri ve sürekli tempo değiştiren müzikler son dönemin en popüler dizilerinden biri olan *Glee*'de de bile yer almakta.

Warren Casey ve Jim Jacobs'ın 1971 tarihli sahne müzikalinden uyarlanan filmin 1950'lerde geçmesinin aslında özel bir sebebi var: rock'n roll. 1950'ler Amerika'da rock'n roll müziğinin ve dolayısıyla dansının altın çağını yaşadığı dönem. Ama bu filmde sadece birbirinden hareketli, enerjik rock'n roll parçalarının yer aldığı anlamına geliyor. Bunların yanısıra daha düşük tempolu ve aşk temalı ballad'larda sayıca az olsa da filmde es geçilmemiş. Yine de filmin genel atmosferinin oluşmasında rock'n roll merkezde yer alıyor. Ayrıca birçok müzikalde olduğu üzere şarkılar olay akışına eşlik etmiyor, daha çok şarkıların filmin gidişatına yön verdikleri söylenebilir. Diğer bir deyişle film sanki şarkılara uydurulmak istenen bir senaryoya sahipmiş gibi duruyor. Bundan dolayı film uyarlama olduğu esere sadıkmiş izlenimi veriyor. Ve bu durum "Ben *Grease*'i tiyatro sahnesinde izlemeliymişim ya!" diye iç geçirmenize sebep olabilir. Müziklere eşlik eden koreograflara gelecek olursak onları müzikler kadar tatmin edici bulmak biraz zor. İkinci yarıya kadar koreografların zayıf seyrettiği göze çarpıyor.

Danny ve Sandy'nin karakter olarak kabaca 1950'lerin ideal Amerikan genç tiplerini yansıtıyor. Danny karakteri dikkatli incelendiğinde kendisinin tipik bir Elvis Presley modeli olduğu söylenebilir. Favorileri, jöleli saçları, siyah deri ceketi ve beyaz tişörtüyle kendisi başarılı bir Elvis taklidi. Aynı zamanda biraz serseri ama yine de bir kızı icitmeyecek, ona değer verebilecek kadar duygusal olması da atlanmayacak detaylardan. Sandy ise 1950'lerin tutucu Amerikan toplumuna uygun olarak pürütan bir ahlaka sahip, kuralları olan ve kendi içine kapanık bir kız. Ama kendisi film sonlarına doğru çok farklı bir kişiliğe bürünüyor. Bunu da rock'n roll'un o dönem gençliği üzerindeki güçlü etkisine bağlamak mümkün.

Grease'in bir dönem filmi olduğunu iddia etmek yanlış olsa da *Grease*'in 1950'ler Amerikan gençliğine dair ilginç ve eğlenceli bir betimleme olduğunu iddia etmek yanlış olmaz sanıyorum. Eğer müzikallerden hoşlanıyorsanız ve eğlenceli bir iki saat geçirmek istiyorsanız *Grease* kaçırmanın gereken bir film.

Ömer Faruk Kazancı